Budapest, 1919. november 23. – Budapest, 1979. február 21.

Apja lakatossegéd volt. 1945-ig raktári tisztviselőként kereste kenyerét. 1937-től 1941-ig a budapesti egyetemen jogot tanult, 1943-ban jogtudományi doktori oklevelet szerzett. 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, MDP, majd MSZMP tag. A rendőrségen kapott munkát, majd a Belügyminisztériumban dolgozott. 1951-ben fejezte be jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen, 1956-ig a MÉH Vállalat jogtanácsosa volt. 1956. november 16-ától 1975. decemberig a Magyar Népköztársaság legfőbb ügyésze volt, majd diplomáciai pályára ment; 1975. decemberétől haláláig a Magyar Népköztársaság szófiai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete volt. 1959. december 5-én megválasztották az MSZMP Központi Bizottság póttagjává, 1962. november 24. és 1975. március 22. között a KB rendes tagja volt.